Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIOVANNI PITRUZZELLA
11 päivänä marraskuuta 2021 [1]

Asia C-79/20 P

Yieh United Steel Corp.
vastaan

Euroopan komissio

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/1429 – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 2 kohta (josta on tullut asetuksen (EU) N:o 2016/1036 2 artiklan 2 kohta) – Normaaliarvon määrittäminen – Viejämaan kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen myynti – Vientiin tarkoitetun tuotteen kotimarkkinamyynnin poistaminen normaaliarvon määrittämisestä

1. Millainen on polkumyyntiä koskevassa oikeudessa sen edellytyksen ulottuvuus, jonka mukaan polkumyynnin toteamiseksi käytettävän normaaliarvon määrittämisessä on tavallisesti käytettävä viejämaan ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun” samankaltaisen tuotteen myyntiä? Edellyttääkö tämä sitä, että olisi näytettävä toteen asianomaisen tuotteen tuottaja/myyjään liittyvä subjektiivinen tekijä?

2. ämä on pohjimmiltaan se oikeuskysymys, jota tässä Yieh United Steel Corporationin (jäljempänä Yieh United) valitusta koskevassa ratkaisuehdotuksessa tarkastellaan. Valituksellaan Yieh United vaatii kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 3.12.2019 antaman tuomion Yieh United v. komissio (T-607/15, EU:T:2019:831, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se hylkäsi mainitun yhtiön vireille paneman Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 26.8.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2015/1429 (jäljempänä riidanalainen asetus) [2] kumoamista koskevan kanteen.

[1] Alkuperäinen kieli: italia.

[2] EUVL 2015, L 224, s. 10.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

3. Pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana Euroopan unionin soveltamista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä säädettiin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1225/2009 (jäljempänä perusasetus).[3]

4. Perusasetuksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen [unionissa] aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta [unioniin] on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.”

5. Perusasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan:

”1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin. – –

2. Normaaliarvon määritykseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään 5 prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä [unioniin]. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.”

II Tosiseikat ja riidanalainen asetus

6. Yieh United on Taiwaniin sijoittautunut yhtiö, joka toimii muun muassa ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden valmistuksen ja jakelun alalla.

7. Eurofer, Association Européenne de l’Acier, ASBL:n (jäljempänä Eurofer) tekemän kantelun jälkeen Euroopan komissio julkaisi 26.6.2014 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levytuotteiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta.[4] Polkumyyntiä ja vahinkoa koskenut tutkimus kohdistui ajanjaksolle 1.1.–31.12.2013.

8. Komissio antoi 24.3.2015 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2015/501[5] (jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus), jolla Yieh Unitedin osalta otettiin käyttöön asianomaista tuotetta koskenut 10,9 prosentin suuruinen polkumyyntitulli.

9. Komissio antoi riidanalaisen asetuksen 26.8.2015.

[3] EUVL 2009, L 343, s. 51, oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22. Tämä asetus on kumottu ja korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

[4] Ilmoitus menettelyn vireillepanosta julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL 2014, C 196, s. 9).

[5] Kiinan kansantasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kylmävalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta 24.3.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/501 (EUVL 2015, L 79, s. 23).

10. Erityisesti Taiwanista peräisin olevan tuotteen tuonnin normaaliarvon laskutavan osalta riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, että laskutavassa, jota aluksi käytettiin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, ei otettu huomioon kotimarkkinamyyntiä jakelijoille ja kauppiaille. [6]

11. Eräiden polkumyyntiä koskevan tutkimuksen kohteena olleiden vientiä harjoittavien tuottajien esittämien väitteiden johdosta komissio katsoi, ettei tietämättömyydellä myynnin lopullisesta määränpäästä ollut ratkaisevaa merkitystä, mutta arvioi siitä huolimatta tilannetta uudelleen tässä tutkimuksessa käytettävissä olleen näytön perusteella. [7] Tarkasteltuaan alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen toimitettuja huomautuksia ja lisätietoja [8] komissio tarkisti normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle jätettävän myynnin määrää, jotta se vastaisi mahdollisimman tarkasti tutkimuksen kohteena olevien vientiä harjoittavien tuottajien yksilöllistä tilannetta. Perustelluissa tapauksissa osaa myynnistä, joka oli alustavassa vaiheessa jätetty normaaliarvon laskennan ulkopuolelle, käytettiin normaaliarvon laskemisessa. [9]

12. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 59 perustelukappaleesta ilmenee, että ”sen sijaan, että olisi jättänyt tarkastelun ulkopuolelle jakelijoille suuntautuvan myynnin kokonaisuudessaan sen olettaman perusteella, että kaikki jakelijoille suuntautunut myynti oli tarkoitettu vientiin, komissio jätti tarkastelun ulkopuolelle ainoastaan sellaisen jakelijoille suuntautuneen myynnin, jonka osalta oli riittävästi näyttöä siitä, että se todella meni vientiin. Komissio tutki kyseessä olevat ilmoitetut myynnit ja luokitteli ne kotimarkkinamyynniksi tai vientimyynniksi kunkin vientiä harjoittavan tuottajan erityisen tilanteen ja tietojen perusteella. Merkityksellisenä näyttönä käytettiin esimerkiksi vientiin liittyvien alennusten saamista. Subjektiivisilla tekijöillä, kuten aikomuksella, tietämyksellä tai tietämättömyydellä, ei sen sijaan ollut merkitystä komission tekemässä objektiivisessa arvioinnissa.”

III Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

13. Yieh United nosti 27.10.2015 unionin yleisessä tuomioistuimessa riidanlaisen asetuksen kumoamista koskevan kanteen.

14. Yieh United vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 5 kohdan ja toinen saman asetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan [10] rikkomista.

15. Erityisesti toisessa valitusperusteessaan Yieh United väittää lähinnä, että komissio rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohtaa katsoessaan ilman asianmukaista perustetta, että tietyt kyseisen tuotteen myynnit riippumattomalle asiakkaalle tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaassa oli poistettava normaaliarvon määrittämisestä vain sen vuoksi, että kyseiset tuotteet oli myöhemmin viety maasta. Erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan muotoilun, jonka mukaan kyseisen tuotteen normaaliarvon määrittelemiseksi otetaan tavallisesti huomioon ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” myynti, nojalla komissio olisi kantajan mukaan

6 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 50 perustelukappale, jossa nimenomaisesti viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63–66 perustelukappaleeseen.

7 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 56 perustelukappale.

8 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappale.

9 Ks. riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 56 perustelukappale.

10 Joista on tullut vastaavasti asetuksen 2016/1036 2 artiklan 3 ja 5 kohta ja 2 artiklan 1 ja 2 kohta.

voinut pätevästi jättää kyseisen myynnin normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle vasta osoitettuaan, että myyjä oli myyntihetkellä tietoinen asianomaisten tuotteiden viennistä tai ennakoi, että myyjä jälleenmyisi ne vientiin.

16. Hylättyään ensimmäisen kanneperusteen [11] valituksenalaisen tuomion 114–145 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi myös toisen valitusperusteen.

17. Säännöksen sanamuodosta unionin yleinen tuomioistuin totesi ennen kaikkea, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säännöksen eri kieliversioissa viitataan siihen, mihin kyseinen tuote on ”tarkoitettu”, mutta ei tuottajan mainittua tarkoitusta koskevaan aikomukseen myyntihetkellä. [12] Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossa, [13] että toisin kuin Yieh United väittää, maailman kauppajärjestön (WTO) paneelin [14] ratkaisun tai komission aiemman, erään väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta vuonna 1997 antaman asetuksen perusteella ei voida tehdä mitään lopullista päätelmää. [15]

18. Tämän jälkeen unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että ilmauksen ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” tulkinta, jonka mukaan ei ole tarpeen selvittää myyjän aikomusta tai tämän erityistä tietämystä asianomaisen tuotteen lopullisesta määränpäästä, saa vahvistuksen kyseisen säännöksen asiayhteyden tarkastelusta. Perusasetuksessa tarkoitetut ”polkumyynnin”, ”vahingon” ja ”kiertämisen” käsitteet eivät nimittäin oleta niiden soveltamisedellytyksenä sitä, että asianomaisella todettaisiin olevan erityinen aikomus, vaan ne edellyttävät objektiivisten edellytysten täyttymistä asianomaisen aikomuksesta tai erityisestä tietämyksestä riippumatta. [16]

19. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi, että tämä tulkinta on polkumyynnin vastaisen tutkimuksen tarkoituksen mukainen, sillä kyseinen tutkimus muodostuu unionin toimielinten osalta siitä, että etsitään objektiivista näyttöä käyttämällä niiden käyttöön perusasetuksessa annettuja keinoja ja turvautumalla talouden toimijoiden vapaaehtoiseen yhteistyöhön. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan tällainen tulkinta on myös ennakoitavuuden ja oikeusvarmuuden periaatteiden mukainen. [17]

20. Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin totesi ennen kaikkea, että komissio oli riidanalaisessa asetuksessa korvannut väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa sovelletun aiemman lähestymistavan lähestymistavalla, joka perustui sellaisen objektiivisen näytön olemassaoloon, joka koski asianomaisen jakelijan asianomaisen tuotteen vientiä. [18] Konkreettisella tasolla unionin yleinen tuomioistuin huomautti tämän jälkeen ensinnäkin, että tiettyyn Yieh Unitedin kotimarkkinamyynniksi ilmoittamaan myyntiin oli sovellettu vientiä koskevaa alennusta sellaisen järjestelmän perusteella, jonka tarkoituksena oli toimia kannustimena terästuotteita vieville paikallisille jakelijoille; toiseksi, että oli näytetty toteen, että Yieh United todella sovelsi mainittua vientiä koskevaa alennusta erityisesti huomattavaan osaan riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneesta myynnistä, joiden sisällyttämistä normaaliarvon laskelmaan se oli

11 Ks. valituksenalaisen tuomion 29–113 kohta.

12 Ks. valituksenalaisen tuomion 128 ja 129 kohta.

13 Ks. 130 ja 131 kohta.

14 WTO:n paneelin 16.11.2007 julkaistu raportti riita-asiassa ”Euroopan yhteisöt – Polkumyynnin vastainen toimenpide, joka koskee Norjasta peräisin olevaa viljeltyä lohta” (WT/DS 337/R), erityisesti alaviite nro 339.

15 Puolasta peräisin olevien puisten kaksipohjaisten kuormalavojen tiettyä tuontia koskevan väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja tiettyjen viejien kyseisen tuonnin yhteydessä esittämien sitoumusten hyväksymisestä 6.6.1997 annettu komission asetus (EY) N:o 1023/97 (EYVL 1997, L 150, s. 4).

16 Ks. valituksenalaisen tuomion 132 kohta.

17 Ks. valituksenalaisen tuomion 133–135 kohta.

18 Ks. valituksenalaisen tuomion 137–138 kohta.

vastustanut; ja kolmanneksi, että oli saatu myös muuta objektiivista näyttöä siitä, että mainittu asiakas oli tosiasiassa vienyt suurimman osan tuotteesta, jonka myynnin oli ilmoitettu olevan kotimarkkinamyyntiä. [19]

21. Näiden huomautusten nojalla unionin yleinen tuomioistuin totesi, että komissio saattoi lainmukaisesti ja ilmeistä arviointivirhettä tekemättä jättää asianomaisen myynnin normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle perusasetuksen 2 artiklan 1 ja 2 kohdan perusteella. [20]

IV Asianosaisten vaatimukset

22. Valituksessaan Yieh United vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hyväksymään sen ensimmäisessä oikeusasteessa nostaman kanteen ja näin ollen kumoamaan riidanalaisen asetuksen sitä itseään koskevan osan ja velvoittamaan komissio ja Eurofer korvaaman ensimmäisen oikeusasteen ja muutoksenhaun oikeudenkäyntikulut.

23. Komissio vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja velvoittamaan Yieh Unitedin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

24. Eurofer vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksen ja toissijaisesti hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja edelliseen nähden toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja velvoittamaan Yieh Unitedin korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen kulut mukaan lukien.

V Valituksen tarkastelu

A Yieh Unitedin valitus

25. Yieh United vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen. Ensimmäisessä ja toisessa valitusperusteessaan se esittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valituksenalaisessa tuomiossa ensinnäkin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohtaa ja toiseksi 2 artiklan 5 kohtaa. Kolmannessa valitusperusteessaan Yieh United sen sijaan esittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 2 kohtaa.

26. Unionin tuomioistuimen pyynnöstä keskityn tarkastelemaan kolmatta valitusperustetta.

B Kolmas valitusperuste

1. Asianosaisten lausumat

27. Kolmannessa, valituksenalaisen tuomion 129–135 kohtaa koskevassa valitusperusteessaan Yieh United esittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 2 kohtaa. Unionin yleinen tuomioistuin oli sen mukaan katsonut virheellisesti, että tämä säännös ja erityisesti ilmaus ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” ei edellyttänyt, että komission olisi pitänyt näyttää toteen myyjän aikomus tai tämän erityinen tietämys asianomaisen tuotteen

[19] Ks. valituksenalaisen tuomion 138–142 kohta.

[20] Ks. valituksenalaisen tuomion 144 kohta.

lopullisesta määränpäästä. Unionin yleisen tuomioistuimen tulkinnan mukaan komissio voi tämän säännöksen nojalla lainmukaisesti jättää riippumattomalle asiakkaalle suuntautuneen myynnin kotimarkkinoilla normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle pelkästään siitä syystä, että kyseiset tuotteet on myöhemmin viety, eikä ole tarpeen selvittää tuottaja/myyjän aikomusta tai sitä, oliko tämä ollut tietoinen siitä, että nämä kotimaiselle asiakkaalle myydyt tuotteet suuntautuisivat vientiin.

28. Unionin yleisen tuomioistuimen kannasta, joka valittajan mukaan vahvistaa komission näkemyksen, seuraisi kuitenkin, että tuottajan on aina ja vääjäämättä vastattava riippumattomien asiakkaidensa kaupallisista ratkaisuista, vaikka sillä ei ole mahdollisuutta vaikuttaa niihin ja vaikka se on tietämätön tuotteen lopullisesta päämäärästä. Tällainen tulkinta antaisi komissiolle mahdollisuuden määrätä polkumyyntitulleja tuottajan hinnoittelusta riippumatta, mikä olisi vastoin polkumyyntiä koskevan lainsäädännön yleistä tavoitetta.

29. Yieh United riitauttaa kolme perustetta, joiden nojalla unionin yleinen tuomioistuin sen mukaan vahvisti valituksenalaisessa tuomiossa komission tulkinnan perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdasta.

30. Yieh United kiistää ensinnäkin sen, että valituksenalaisen tuomion 129 ja 130 kohdassa esitetyn perusasetuksen eri kieliversioiden tarkastelun perusteella voitaisiin pätevästi johtaa unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, jonka mukaan on otettava huomioon asianomaisen tuotteen lopullista määränpäätä koskeva näyttö, ei tuottajan tällaiseen lopullista määränpäätä koskevaa aikomusta tai tietämystä myyntihetkellä. Mikään ilmauksessa ”tarkoitettu” ei näet estä arvioimasta käsitystä, joka tuottaja/myyjällä oli myyntihetkellä asianomaisen tuotteen määränpäästä. Lisäksi kieliversiot, jotka unionin yleinen tuomioistuin mainitsee valituksenalaisen tuomion 129 kohdassa, eivät sisällä ilmausta ”lopullinen määränpää”, vaan niissä edellytetään pikemminkin, että tuottaja/myyjä arvioi myymänsä tuotteen määränpään asianmukaisesti.

31. Toiseksi Yieh United vastustaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 132 ja 135 kohdassa esittämää perusasetuksen asiayhteyteen perustuvaa ja teleologista tulkintaa. Se katsoo yhtäältä, ettei se, että polkumyynti, vahinko ja kiertäminen voidaan todeta tuottajan tai viejän aikomuksesta riippumatta, oikeuta jättämään Yieh Unitedin kotimarkkinamyyntiä huomioon ottamatta. Polkumyyntiin liittyvissä tilanteissa olisi sen mukaan otettava huomioon subjektiivinen tekijä, kun kyseessä on vientiä harjoittavien tuottajien ”vilpillisestä” toiminnasta määrättävä seuraamus. Toisaalta perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan vaihtoehtoinen, Yieh Unitedin esittämä tulkinta ei estäisi komissiota hankkimasta objektiivisia todisteita olosuhteista, joiden perusteella polkumyyntitulli voidaan määrätä. Lisäksi muut kaupan suojakeinot, joista säädetään erityisesti perusasetuksen muissa säännöksissä, WTO:n sopimuksissa tai tukien vastaisissa säännöksissä, velvoittavat tutkimuksesta vastaavan viranomaisen tutkimaan vientiä harjoittavien tuottajien subjektiivista tietämystä tai aikomusta. Kuten unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa, sitä, että tällainen näyttö olisi ”sattumanvaraista” tai mahdotonta, ei voida hyväksyä.

32. Kolmanneksi valittaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin esittää valituksenalaisen tuomion 134 kohdassa kehäpäätelmän. Mikäli vientiä harjoittava tuottaja näet hallinnoi hintojaan asianmukaisesti ja soveltaa samankaltaisia hintoja kotimarkkinoille ja vientiin suuntautuvaan myyntiin, polkumyyntiä ei esiinny.

33. Komissio ja Eurofer vastustavat Yieh Unitedin väitteitä ja katsovat, että kolmas valitusperuste on hylättävä.

2. Arviointi

a) Alustavat huomautukset

34. Kolmannessa valitusperusteessaan Yieh United esittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 2 kohtaa. Yhtiö kyseenalaistaa erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 129–135 kohdassa esittämän tulkinnan ilmauksesta ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”.

35. Tässä yhteydessä on aluksi muistutettava, että perusasetuksen 2 artiklan, jossa säädetään polkumyynnin määrittämisestä, 1–7 kohdassa annetaan säännökset, joiden nojalla määritetään normaaliarvo, jota sitten verrataan tasapuolisesti vientihintaan polkumyynnin määrittämiseksi. [21]

36. Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin. Saman artiklan 2 kohdan mukaan ”normaaliarvon määritykseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetun samankaltaisen tuotteen myyntiä – – ”.

37. Viimeksi mainitusta säännöksestä voidaan päinvastoin päätellä, että normaaliarvoa määritettäessä ei sen sijaan tavallisesti oteta huomioon viejämaan tuottajien samankaltaisen tuotteen myyntiä kotimarkkinoilla, mikäli myynnin kohteena olevia tuotteita ei ole tarkoitettu kulutukseen näillä markkinoilla vaan ne suuntautuvat toisaalle, esimerkiksi vientiin.

38. Valituksessaan Yieh United esittää lähinnä, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmaus ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” edellyttää subjektiivista tekijää, toisin sanoen myyjän aikomusta tai tämän tietämystä asianomaisen tuotteen lopullisesta määränpäästä. Yieh Unitedin puoltaman lähestymistavan mukaan voidakseen jättää samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnin normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle komission olisi näytettävä toteen, että tuottaja/myyjällä oli myyntihetkellä aikomus tai erityinen tietämys siitä, että tuotteet suuntautuisivat myöhemmin vientiin.

39. Yieh Unitedin kolmanteen valitusperusteeseen vastaamiseksi on näin ollen tarkasteltava unionin yleisen tuomioistuimen perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ilmauksen ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” tulkintaa mainitun yhtiön esittämien väitteiden valossa.

b) Polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohta

40. Alustavasti on kuitenkin huomautettava – kuten myös unionin yleinen tuomioistuin toteaa [22] – että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmaus ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” vastaa ilmauksia, joita käytetään WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa [23] sen kolmella virallisella kielellä, toisin sanoen ”destined for consumption” englanniksi, ”destiné à la consommation” ranskaksi ja ”destinado al consumo” espanjaksi.

[21] Ks. perusasetuksen 2 artiklan 10 kohta.

[22] Ks. valituksenalaisen tuomion 130 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

[23] Tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT) VI artiklan soveltamisesta tehty sopimus (EYVL 1994, L 336, s. 103).

41. Tässä asiayhteydessä oikeuskäytännöstä ilmenee, että perusasetuksen säännöksiä on tulkittava niin pitkälti kuin mahdollista polkumyyntisopimuksen vastaavat määräykset huomioiden [24] ja ottaen samalla huomioon myös WTO:n riitojenratkaisuelimen kyseisen sopimuksen eri määräyksistä esittämä tulkinta. [25]

42. Lisäksi ainoa tilanne, jossa WTO:n elimet ovat ottaneet kantaa polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohdan ilmauksen ”destined for consumption” ulottuvuuteen, näyttää olevan tilanne, joka mainitaan valituksenalaisen tuomion 131 kohdassa ja edellä 17 kohdassa [26] ja jonka yhteydessä WTO:n paneeli huomautti alaviitteessä, että ”jos tuottaja myy tuotteen riippumattomalle viejälle (tai kauppiaalle) tietoisena siitä, että tuote viedään maasta, tätä myyntiä ei voida luokitella kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitetuksi myynniksi”.

43. Tämän huomautuksen nojalla on mielestäni pääteltävä, että tuottaja/myyjän tietoisuus siitä, että sen myymä tuote on tarkoitettu vientiin, ei ole merkityksetön seikka määritettäessä, voidaanko tämän tuotteen katsoa olevan polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”destined for consumption” ja voidaanko tällainen myynti näin ollen ottaa huomioon normaaliarvoa määritettäessä. Tästä huomautuksesta näet seuraa, että tuottaja/myyjän tosiasiallinen tietämys tällaisesta määränpäästä estää katsomasta, että kyseiset tuotteet olisivat ”destined for consumption”, ja jättää siten asianomaisen myynnin normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle.

44. Tästä huolimatta yhdyn unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion edellä mainitussa 131 kohdassa esittämään tarkasteluun, jonka mukaan pelkästään tämän huomautuksen perusteella ei kuitenkaan voida päätellä päinvastaisesti – toisin kuin kantaja väittää –, että se, että asianomaisen tuotteen lopullinen määränpää vientiin ei tosiasiallisesti ole tiedossa, johtaisi välttämättä siihen, että asianomaisen myynnin olisi katsottava suuntautuvan kotimarkkinoiden kulutukseen. Toisin sanoen se, että tuottaja/myyjän tietoisuus tuotteen vientiaikeista voi olla perusteena tähän liittyvän myynnin jättämiselle normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle, ei välttämättä merkitse sitä, että tällainen myynti olisi väistämättä otettava huomioon normaaliarvoa laskettaessa, jos tutkinnasta vastaava viranomainen ei kykene osoittamaan, että tällainen tietämys oli tosiasiallisesti olemassa.

45. Se, että tuottaja/myyjä on myyntihetkellä tosiasiallisesti tietoinen siitä, että myynnin kohteena oleva tuote viedään myöhemmin maasta, antaa nimittäin aihetta olettaa, että myyntihinta ja -ehdot (vientiä varten) eivät ole kotimarkkinoiden hintoja, minkä vuoksi on perusteltua jättää tällainen myynti huomiotta laskettaessa normaaliarvoa, jonka on heijastettava mahdollisimman täsmällisesti tuotteen myyntihintaa viejämaan kotimarkkinoilla. Päinvastainen toteamus ei kuinkaan välttämättä ole totta. Kuten jäljempänä havaitaan, on nimittäin aivan mahdollista, että myynnin jättäminen normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle voidaan perustella kyseiseen myyntiin liittyvillä objektiivisilla seikoilla riippumatta siitä, onko tahto tai se, että myyjänä oleva tuottaja on tosiasiallisesti tietoinen tuotteiden viennistä, näytetty toteen.

46. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa olevan unionin oikeuden säännöksen ja erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen sen sisältämän ilmaisun ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” tulkinta on siis tutkittava tässä asiayhteydessä.

[24] Tuomio 9.1.2003, Petrotub ja Republica (C-76/00 P, EU:C:2003:4, 57 kohta).

[25] Ks. analogisesti tuomio 6.10.2020, komissio v. Unkari (korkea-asteen opetus) (C-66/18, EU:C:2020:792, 92 kohta) sekä asetuksen (EU) N:o 2016/1036 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan osalta hiljattain esittämäni ratkaisuehdotus asiassa komissio v. Hubei Xinyegang Special Tube (C-891/19 P, EU:C:2021:533, 24 kohta).

[26] Alaviite nro 339 asiassa, joka mainitaan edellä alaviitteessä 14.

c) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmauksen ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” tulkinta

47. Kuten unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa, kun on kyse unionin oikeuden säännöksen tulkitsemisesta, vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että on otettava huomioon paitsi kyseisen säännöksen sanamuoto myös asiayhteys ja sen lainsäädännön tavoitteet, johon se kuuluu.[27]

48. Unionin yleisen tuomioistuimen tavoin[28] totean ensinnäkin kyseisen säännöksen sanamuodon mukaisesta tulkinnasta, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan englanninkielisessä versiossa käytetään – polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohdan englanninkielisestä tekstistä poiketen – ilmausta ”intended for domestic consumption”, joka voitaisiin tulkita siten, että myyjän myynnin kohteena olevan tuotteen määränpäätä koskevan aikomuksen tulee olla merkityksellinen arviointiperuste. Muissa unionin yleisen tuomioistuimen viittaamissa kyseisen säännöksen kieliversioissa ja edellä mainitun polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 1 kohdan tekstissä niiden kolmella virallisella kielellä ei kuitenkaan nimenomaisesti viitata tällaiseen aikomukseen vaan pikemminkin ”tarkoitukseen”.

49. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että niiden ilmausten merkitys ja ulottuvuus, joita ei, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, ole määritelty unionin oikeudessa, on määriteltävä sen tavanomaisen merkityksen mukaan, joka niillä on yleiskielessä, ottaen samalla huomioon asiayhteys, jossa niitä käytetään, ja sen säännöstön tavoitteet, johon ne kuuluvat.[29]

50. Italian käsite ”destinare” juontuu latinan verbistä ”destinare”, ja se merkitsee varsinaisesti sitä, että jokin ”määrätään vakaasti ja peruuttamattomasti, ikään kuin ylemmän tahdon ilmaisuna”.[30] Viittaus korkeampaan ja vääjäämättömään tahtoon heijastuu italian sanaan ”destino” (kohtalo), jota englannissa vastaa ”destiny”, ranskassa ”destin” ja espanjassa ja portugalissa ”destino”. Kuvaannollisemmin ilmaus ”destinare” menettää nykykielessä merkityksestään viittauksen korkeampaan tahtoon, ja sillä tarkoitetaan jotakin, joka on ”määrätty”, ”varattu” tai ”suunnattu” tiettyyn tarkoitukseen.[31]

51. Näin ymmärrettynä ilmaus ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” merkitsee sitä, että viejämaan kotimarkkinoiden myynnin sisällyttäminen normaaliarvon määrittämiseen edellyttää, että myynnin kohteena oleva tuote on ”määrätty”, ”varattu” tai ”suunnattu” kotimarkkinoille.

52. Tästä seuraa, että kuten edellä 42 ja 43 kohdassa todetaan, viejän aikomus ja tietämys lopputuotteen tosiasiallisesta määränpäästä eivät ole merkityksettömiä tarkastelussa, jolla pyritään selvittämään, onko myynnin kohteena oleva samankaltainen tuote ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”. Myynnin kohteena olevan tuotteen lopullinen määränpää, joka saattaa vaikuttaa sen myyntihintaan ja -ehtoihin, saattaa näet olla tuottaja/myyjän määrittämä tai tämä saattaa olla siitä tietoinen, jolloin se saattaa vaikuttaa mainittuun myyntihintaan tai -ehtoihin.

[27] Ks. mm. tuomio 29.7.2019, Vethanayagam ym. (C-680/17, EU:C:2019:627, 42 kohta) sekä valituksenalaisen tuomion 127 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

[28] Ks. erityisesti valituksenalaisen tuomion 128–130 kohta, joita Yieh United vastustaa.

[29] Ks. mm. tuomio 26.5.2016, Envirotec Denmark (C-550/14, EU:C:2016:354, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

[30] Ks. Treccani.it

[31] Ibidem. Vastaavasti ranskassa verbi ”destiner” määritellään ”fixer la destination de quelque chose, le réserver à cet usage, à cet emploi; affecter” (Larousse.fr) ja englannissa verbi ”to destine” ”[with object] intend or choose for a particular purpose or end” (Oxford Dictionary of English, 3. (korjattu) painos, Oxford University Press, 2015).

53. Toisin kuin Yieh United esittää valituksessaan, tuottaja/myyjän myytyjen tuotteiden konkreettiseen määränpäähän liittyvän tahdon tai tosiasiallisen tietämyksen toteen näyttäminen ei kuitenkaan ole välttämätöntä, jotta myynti voidaan jättää normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle. On nimittäin aivan mahdollista, että riippumatta tällaisen aikomuksen tai tosiasiallisen tietämyksen toteen näyttämisestä se, että mainitut tuotteet on tarkoitettu, toisin sanoen ”määrätty” tai ”suunnattu” vientiin, voidaan päätellä objektiivisesti tiettyjen myyntitapahtumiin tai mainittujen tuotteiden ostajaan liittyvien seikkojen nojalla. Siten esimerkiksi näyttö siitä, että myynti on toteutettu erityisesti vientiä kannustavaan hintaan tai siihen kannustavilla ehdoilla, tai näyttö siitä, että tuote on myyty asiakkaalle, joka pääasiallisesti harjoittaa myynnin kohteena olevan tuotteen vientiä, saattaa mielestäni riittää perusteeksi sille, että kyseinen myynti koskee vientiin ”tarkoitettuja” tuotteita ja on siten jätettävä normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle.[32] Tällaisten olosuhteiden osoittaminen riittää riippumatta siitä, voidaanko valmistaja/myyjän tuotteen määränpäätä koskeva tahto tai tietämys näyttää toteen.

54. Tällaisten seikkojen toteen näyttämisen nojalla komissio voi siten olettaa, että myydyt tuotteet on tarkoitettu muuhun kuin kotimarkkinoiden kulutukseen, ja jättää ne normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle ilman, että sen olisi todistettava, että tuottaja/myyjä oli tosiasiallisesti tietoinen tuotteen määränpäästä. Sen on kuitenkin osoitettava, että myynnin ja asianomaisen tuotteen muun käyttötarkoituksen kuin kotimaan kulutuksen välillä on sellainen objektiivinen yhteys, jolla mainitun myynnin jättäminen normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle voidaan perustella.

55. Tämän perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmauksen ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” tulkinnan, jonka mukaan myyjän aikomus tai tämän erityinen tietämys myydyn tuotteen lopullisesta määränpäästä ei tosin ole merkityksetön, mutta mikäli voidaan osoittaa, että myynnin ja myöhemmin tapahtuneen viennin välillä on yksi tai useampi objektiivinen yhteys, komission ei ole välttämätöntä näyttää toteen tuottaja/myyjään liittyvää subjektiivista tekijää voidakseen jättää kyseisen myynnin normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle, vahvistavat mielestäni sekä tämän säännöksen asiayhteyteen perustuva tarkastelu että sen tavoitteet.

56. Asiayhteyden näkökulmasta katsoen, kuten edellä 35 kohdassa todetaan, mainittu säännös kuuluu perusasetuksen 2 artiklan 1–7 kohdan säännöksiin, joiden nojalla määritetään normaaliarvo, jota sitten verrataan tasapuolisesti vientihintaan polkumyynnin määrittämiseksi. Mistään näistä säännöksistä ei käy ilmi, että subjektiivinen tekijä, johon Yieh United vetoaa, olisi tarpeen polkumyynnin toteamiseksi tehtävässä normaaliarvon määrittämisessä. Lisäksi, kuten unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, myöskään vientihinnan määrittämistä koskevan perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan sanamuoto ei sisällä mitään viittausta asianomaisen ”tietämykseen” liittyvään arviointiperusteeseen, eikä Yieh United ole kiistänyt tätä valituksessaan.

57. Teleologisesta näkökulmasta on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan viittaus kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettuihin samankaltaisiin tuotteisiin kuuluu erottamattomasti normaaliarvon määrittämiseen ja sen tavoitteena on varmistaa, että tuotteen normaaliarvo vastaa mahdollisimman tarkasti samankaltaisen tuotteen tavanomaista hintaa viejän

[32] Kuten edellä 38 kohdassa ja jäljempänä alaviitteessä 61 todetaan yksityiskohtaisemmin, normaaliarvon määrittämistä koskevaa sisäistä polkumyyntitullia koskevassa Yhdysvaltojen oikeuskäytännössä on omaksuttu vastaavanlainen, vaikkakaan ei aivan identtinen lähestymistapa. Ks. erityisesti United States Court of International Trade, 3.2.1997, INA Walzlager Schaeffler KG v. United States [957 F. Supp. 251 (Ct. Int’l Trade 1997) s. 265]

kotimarkkinoilla.[33] Tällainen vastaavuus on välttämätön, jotta voitaisiin taata, että polkumyynnin toteamiseksi tehtävä vertailu kyseisen tuotteen vientihintaan on tasapuolinen. Tästä seuraa, että muuhun kuin kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettujen tuotteiden myynti ei ole asianmukainen peruste normaaliarvon määrittämiselle ja on näin ollen jätettävä tämän arvon määrittämisen ulkopuolelle.[34]

58. Tästä kyseisen säännöksen tavoitteesta voidaan päätellä, että tällaisen myynnin jättäminen normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle edellyttää sen toteen näyttämistä, että kotimaassa tapahtuneen myynnin ja muuhun kuin kotimaiseen kulutukseen liittyvän tarkoituksen välillä on olemassa yhteys. Tästä tavoitteesta ei sen sijaan seuraa millään tavoin, että tällainen poissulkeminen edellyttäisi sitä, että komission olisi välttämättä näytettävä toteen tuottaja/myyjään liittyvä subjektiivinen tekijä.

59. Lisäksi Yieh United ei perusta yleisluonteista väitettään, jonka mukaan ”polkumyyntiä koskevissa asioissa olisi otettava huomioon subjektiivinen tekijä”, mihinkään täsmälliseen oikeudelliseen seikkaan. Päinvastoin, kuten komissio esittää ja kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, polkumyyntitulli, johon normaaliarvon määrittäminen erottamattomasti liittyy, ei ole rangaistusseuraamus, vaan sen tarkoitus on tasapuolisten markkinaolosuhteiden palauttaminen unionissa.[35] Tästä seuraa, että unionin oikeudessa ei ole lähtökohtaisesti tarpeen määrittää subjektiivista tekijää.

60. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on lisäksi todennut valituksenalaisen tuomion 133 ja 134 kohdassa, se, että niiden tuotteiden myynnin, joiden voidaan olettaa suuntautuvan vientiin, poistaminen normaaliarvon määrittämisestä edellyttäisi yksinomaan näyttöä siitä, että myyjällä oli myyntihetkellä asianomaisen tuotteen määränpäätä koskeva aikomus tai tosiasiallinen tietämys, olisi vastoin polkumyynnin vastaisten tutkimusten varsinaista tavoitetta. Olen yhtäältä jo aiemmin todennut, että toisin kuin unionin oikeuden muilla aloilla, esimerkiksi kilpailuoikeuden rikkomisen alalla, polkumyyntiä koskevissa tutkimuksissa unionin toimielimillä on melko rajalliset toimivaltuudet ja ne ovat siten riippuvaisia siitä, että asianomaiset osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti toimittaakseen niille tutkimuksissa tarvittavat tiedot.[36] Toisaalta olen yhtä mieltä unionin yleisen tuomioistuimen kanssa siitä, että tällaisen näytön, jonka saaminen saattaisi tässä menettelyllisessä asiayhteydessä osoittautua mahdottomaksi, edellyttäminen toimielimiltä merkitsisi sitä, että normaaliarvon määrittämiseksi perusasetuksen 2 artiklan mukaisesti voitaisiin lopullisesti ottaa huomioon sellaisten vietyjen tuotteiden hinnat, jotka voivat vääristää kyseisen normaaliarvon asianmukaista määrittämistä tai vaarantaa sen.[37]

61. Lopuksi ja pelkästään täydentävänä perusteluna totean, että perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan säännöksen tulkinta, jonka mukaan sen määrittämiseksi, onko myynnin kohteena oleva samankaltainen tuote ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”, tuottaja/myyjän tahto tai tosiasiallinen tietämys vientiaikeista saattaa olla merkityksellinen mutta ei ratkaiseva, mikäli voidaan osoittaa, että myynnin ja myöhemmän maasta viennin välillä on sellaisia objektiivisia yhteyksiä, joiden nojalla voidaan sulkea pois se, että myynnin kohteena

33 Ks. analogisesti perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tavanomaisen kaupankäynnin käsitteen osalta julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotus asiassa neuvosto v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2105, 43 kohta), johon unionin tuomioistuin nimenomaisesti viittaa samassa asiassa 1.10.2014 annetun tuomion neuvosto v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245) 28 kohdassa.

34 Ks. edelleen analogisesti, ibidem.

35 Ks. vastaavasti tuomio 3.10.2000, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 91 kohta) ja julkisasiamies Van Gervenin ratkaisuehdotus asiassa Nölle (C-16/90, ei julkaistu, EU:C:1991:233, 11 kohta).

36 Ks. ratkaisuehdotukseni asiassa komissio v. Kolachi Raj Industrial (C-709/17 P, EU:C:2019:303, 46 kohta muine viittauksineen).

37 Ks. valituksenalaisen tuomion 134 kohta.

olevat tuotteet olisi tarkoitettu kotimaiseen kulutukseen, on olennaisilta osin johdonmukainen Yhdysvaltain hallinnon ja tuomioistuinten menettelyissä sovelletun polkumyyntioikeuteen kuuluvan normaaliarvon määrittämistä koskevan kansallisen säännöksen tulkinnan kanssa.[38]

62. Valituksenalaista tuomiota on tarkasteltava näiden edellä esitettyjen huomautusten valossa.

d) Valituksenalainen tuomio

63. Tarkastellessaan valituksenalaisessa tuomiossa Yieh Unitedin toista valitusperustetta unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi ensin 127–135 kohdassa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säännöstä ja siihen sisältyvää ilmausta ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”. Seuraavaksi unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 136–144 kohdassa nyt käsiteltävää asiaa ja totesi, ettei komissio ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä jättäessään riidanalaisessa asetuksessa Yieh Unitedin myynnin sen suurimmalle taiwanilaiselle asiakkaalle normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle.

64. Ensinnäkin huomautan, että kolmannessa valitusperusteessaan Yieh United vastustaa yksinomaan valituksenalaisen tuomion 129–135 kohtaa, joissa, kuten edellisessä kohdassa todetaan, unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmausta ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”. Näistä kohdista ilmenee kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin lähinnä vain tarkasti ja hylkäsi Yieh Unitedin esittämän kyseistä säännöstä koskevan tulkinnan, jonka mukaan määrättyjen myyntien jättäminen normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle edellyttää, että komissio osoittaa, että myyjällä on ollut myytyä tuotetta koskeva aikomus tai erityinen tietämys siitä, että tuote oli tarkoitettu vientiin. Kolmannen valitusperusteen perusteluissa Yieh United vetoaa ainoastaan siihen, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei hyväksynyt tätä tulkintaa.

65. Edellä 47–60 kohdassa esitetyn tarkastelun perusteella katson, että Yieh Unitedin kyseessä olevasta säännöksestä esittämä tulkinta on hylättävä ja että huolimatta siitä, että tuottaja/myyjän aikomus tai tosiasiallinen tietämys tuotteen lopullisesta määränpäästä ei ole merkityksetön, niiden toteen näyttäminen ei ole välttämättä ratkaisevaa määriteltäessä, onko viejämaassa myyty tuote perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu”.

66. Tästä seuraa, että hylätessään valituksenalaisen tuomion 129–135 kohdassa tällaisen Yieh Unitedin esittämän kyseisen säännöksen tulkinnan unionin yleinen tuomioistuin ei tehnyt oikeudellista virhettä. Mielestäni kolmas valitusperuste voidaan hylätä jo tällä perusteella sen vuoksi, että kuten jo edellä on todettu, tässä valitusperusteessaan Yieh United ainoastaan kyseenalaistaa tämän tuomion osan esittämällä uudelleen oman tulkintansa tästä säännöksestä.

[38] Toisin sanoen 19 U.S. Code § 1677b ja erityisesti sen a kohdan 1 alakohta. Tähän säännökseen liittyvästä oikeuskäytännöstä näet ilmenee, että siinä sovelletaan arviointiperustetta, jonka mukaan polkumyyntiä koskevasta tutkimuksesta vastaavan viranomaisen on osoitettava, että tuottaja ”knew or should have known that the merchandise was not for home consumption based upon the particular facts and circumstances surrounding the sales” (toisin sanoen tuottaja tiesi tai sen olisi erityisten myyntiin liittyvien tosiseikkojen ja olosuhteiden nojalla pitänyt tietää, että tuotetta ei ollut tarkoitettu kotimarkkinoiden kulutukseen; v. United States Court of International Trade 3.2.1997, INA Walzlager Schaeffler KG v. United States [957 F. Supp. 251 (Ct. Int’l Trade 1997) s. 264] ja 3.7.2001, Tung Mung Development Co. Ltd. et Yieh United Steel Corp. v. United States [219 F. Supp. 2d 1333 (Ct. Int’l Trade 2002) s. 46]). Mainittu oikeuskäytäntö vahvistetaan olennaisilta osin tuomiossa 17.6.2020, Coalition of American Flange Producers v. United States [448 F. Supp. 3d 1340 (Ct. Int’l Trade 2020) s. 1354 ja sitä seuraavat sivut]. Tästä oikeuskäytännöstä ilmenee näin ollen, ettei näyttö siitä, että vientiä harjoittava tuottaja oli tosiasiallisesti tietoinen myynnin kohteena olleen tuotteen vientiaikeista, ole välttämätön, mikäli mainitun tiedon olemassaolo voidaan päätellä sellaisista objektiivisista seikoista (constructive knowledge), joiden nojalla on todettava, että tuottajan ”olisi pitänyt tietää”, että tuote aiottiin viedä maasta.

67. Täydentävänä huomautuksena esitän toiseksi, että kuten edellä 47–60 kohdassa esitetystä tarkastelusta ilmenee, unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 129–135 kohdassa esittämää tulkintaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan ilmauksesta ”kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettu” on täydennettävä ja selvennettävä toteamalla, että tuottaja/myyjän tosiasiallinen aikomus tai tietämys siitä, että tuote on tarkoitettu vientiin, saattaa olla merkityksellinen mutta ei ratkaiseva seikka, mikäli näytetään toteen, että myynnin ja myydyn tuotteen suuntautumisen muuhun kuin kotimarkkinoiden kulutukseen välillä on sellainen objektiivinen yhteys, jonka vuoksi tätä myyntiä ei voida ottaa huomioon normaaliarvoa määritettäessä.

68. Kolmanneksi, ja edelleen täydentävänä huomautuksena, totean, että valituksenalaisen tuomion 138–143 kohdasta – joita Yieh United ei ole riitauttanut – ilmenee, että nyt käsiteltävässä asiassa komissio oli jättänyt Yieh Unitedin merkittävimmälle taiwanilaiselle asiakkaalleen suorittaman riidanlaisen myynnin normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle, koska oli näytetty toteen yhtäältä, että huomattavaan osaan kyseisiä myyntejä [39] oli sovellettu vientiä koskevaa alennusta, ja toisaalta, että mainittu asiakas harjoitti pääasiallisesti myynnin kohteena olevan tuotteen vientiä. [40]

69. Näin ollen tässä käsiteltävän säännöksen edellä 47–60 kohdassa esitetyn tulkinnan nojalla unionin yleinen tuomioistuin totesi mielestäni perustellusti, ettei komissio tehnyt ilmeistä arviointivirhettä jättäessään tälle asiakkaalle suoritetun myynnin normaaliarvon laskemisen ulkopuolelle.

VI Ratkaisuehdotus

70. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Yieh Unitedin kolmannen valitusperusteen perusteettomana.

[39] Valituksenalaisen tuomion 141 kohdasta ilmenee, että esimerkiksi joulukuussa 2013 kyseinen alennus koski 40:tä prosenttia valittajan myynnistä tälle asiakkaalle.

[40] Valituksenalaisen tuomion 142 kohdasta näet ilmenee, että tämä asiakas oli myynyt vain vähäisen määrän asianomaista tuotetta kotimarkkinoilla.